

navnlig angaar de Udgifter, der vil komme til at paahvile Staten som Arbejdsgiver, f. Eks. indenfor Statsbanerne eller paa Orlogsværftet, maa det antages, at de vil blive ganske uvæsentlige. Derimod vil de foreslaaede Udvidelser antagelig give forøgede Udgifter til Administration. Direktoratet for Ulykkesforsikringen har i saa Henseende oplyst, at Udvidelserne, der utvivlsomt vil medføre, at der anmeldes et betydeligt Antal Tilfælde af Hudsygdomme, vil gøre det paatrængende nødvendigt, at der til Direktoratet knyttes en Læge, som er Speciallæge i Hudsygdomme, og desuden maa Direktoratets Personale sikkert udvides, i hvert Fald med en Sekretær. Udgifterne til en Læge og en Sekretær er anslaaet at ville andrage ialt 4 125 Kr. for det første Aar.

Til § 2.

Der henvises til Bemærkningerne til § 10.

Til § 3.

Der henvises til Bemærkningerne til § 4.

Til § 4.

Efter den indtil 1. Oktober 1933 gældende Ulykkesforsikringslovgivning, jfr. Lovbekendtgørelse Nr. 187 af 14. Juli 1927, var den lovpligtige Ulykkesforsikring for Søens Omraade ordnet gennem to Ulykkesforsikringsforbund, nemlig 1) Danske Rederes Ulykkesforsikringsforbund, og 2) Forsikringsforbundet for danske Fiskere og Søfolk m. m. Førstnævnte Forbund bestod af to Afdelinger (Risikogrupper): a) Dampskibe og b) registreringspligtige Sejlskibe, herunder Fiskefartøjer, medens sidstnævnte Forbund, der ikke var delt i Afdelinger, omfattede ikke-registreringspligtige Sejlskibe, herunder Fiskefartøjer.

Under den Overvejelse af den tvungne Ulykkesforsikrings Omorganisation, som foregik under Forberedelserne af Ulykkesforsikringslovens Revision som Led i Socialreformen, var det først paatænkt at samle hele Forsikringen i fire Ulykkesforsikringsforbund, nemlig to for Landbruget m. m., eet for Industri og Handel og endelig eet samlet for de Arbejdsgivere, som tilhørte Søens Omraade. Da Planen om en saadan fuldstændig Ordning paa Grundlag af Forbundstanken maatte opgives, bibeholdt man imidlertid det fælles Ulykkesforsikringsforbund for Søens Arbejdsgivere, idet man, som bemærket, her i Modsætning til, hvad Forholdet var paa Forsikringens andre Omraader, allerede havde Forbundstanken ført ud i Livet. Resultatet blev den i § 16

i den nugældende Ulykkesforsikringslov indeholdte Bestemmelse om et fælles Ulykkesforsikringsforbund for Søfart og Fiskeri.

Det havde oprindelig været Hensigten, at Ulykkesforsikringsforbundet for dansk Søfart og Fiskeri skulde have været organiseret som et fælles Hele, omend selvstændigt med en tariffmæssig Deling i Grupper, alt efter den større eller mindre Risiko. Imidlertid viste det sig, at det var vanskeligt at udføre dette i Praksis, idet der i Virkeligheden ikke forelaa tilstrækkelig betydelige Fællesinteresser for det samlede Forsikringsomraade. Den endelige Ordning blev derfor, at Ulykkesforsikringsforbundet ved de af Socialministeriet under 16. December 1933 stadfæstede Vedtægter blev delt i to Afdelinger, nemlig Søfartsafdelingen og Fiskeriafdelingen, der vel havde et vist i Vedtægten nærmere fastsat, administrativt Fællesskab og arbejdede under solidarisk Ansvar, men i øvrigt var konstitueret som to selvstændige Helheder inden for Forbundet med selvstændig Præmieansættelse m. m. Med Hensyn til den nærmere Ordning af de to nævnte Afdelinger bemærkes det, at den nugældende Ordning — foruden ved den formelle Sammenslutning til eet Forbund — adskiller sig fra den før 1. Oktober 1933 gældende Ordning derved, at den tidligere Sejlskibsafdeling inden for Rederforbundet er sammenlagt med den tidligere Dampskibsafdeling til Søfartsafdelingen, samt at alle de Skibe under 20 Tons (det vil sige ikke-registreringspligtige), der ikke benyttes til Fiskeri, og som indtil 1. Oktober 1933 var forsikrede hos Fiskeriforbundet, er overført til Søfartsafdelingen, medens de Skibe over 20 Tons, som benyttes til Fiskeri, og som indtil 1. Oktober 1933 var forsikrede hos Rederforbundet, er overgaaet til Fiskeriafdelingen.

Der er nu overfor Socialministeriet fremsat Ønske om, at denne faktiske Deling efter Erhverv, som har fundet Sted inden for Ulykkesforsikringsforbundet for dansk Søfart og Fiskeri, maa finde sit ydre Udtryk deri, at hver af de nævnte Afdelinger inden for Ulykkesforsikringsforbundet ogsaa efter Loven fremtræder som et selvstændigt Forbund. Det er herunder bl. a. anført, at medens man tidligere i Overensstemmelse med denne Forsikringsforms historiske Oprindelse og Udvikling har næret Betænkelighed ved en Deling af Forsikringsomraadet efter rene Erhvervslinjer, kan saadanne Betænkeligheder ikke længere anses at være til Stede. Hertil kommer, at det har vist sig muligt indenfor det bestaaende Forbund i et Tidsrum af henved 4 Aar at